

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Provozování kamerových systémů na pracovišti

K základním právům a povinnostem každého zaměstnavatele v pracovněprávní oblasti patří nejen právo a povinnost přidělovat zaměstnancům práci podle pracovní smlouvy a vytvořit jim pro práci vhodné prostředí, včetně zavedení opatření zajišťujících ochranu jejich bezpečnosti a zdraví, ale rovněž právo a povinnost kontrolovat pracovní činnost zaměstnanců a dodržování stanovených pravidel. Platná právní úprava dává zaměstnavateli rovněž právo učinit příslušná opatření pro zabezpečení svého majetku, včetně práva kontrolovat efektivnost těchto opatření a jejich dodržování zaměstnanci i třetími osobami. Musí k tomu však zvolit jen takové prostředky a formy, které jsou vhodné a zbytečně neobtěžující.

Rödl & Partner

Jednou ze stále častěji používaných „kontrolních forem“ je nepochybně provozování kamerových systémů. Je proto jistě namístě si připomenout příslušnou právní úpravu, jakož i z ní vyplývající postup, který je nutno při provozování kamerového systému, resp. při jeho zavedení, dodržet.

Při posuzování problematiky kamerového systému tak je třeba vzít v úvahu předně Listinu základních práv a svobod, která v článku 7 zaručuje nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, a to včetně v postavení zaměstnance na pracovišti při výkonu pracovních povinností, jakož i obecnou úpravu ochrany osobnosti v občanském zákoníku. Pokud jde o vztah k zaměstnancům, je nezbytné se řídit také úpravou zákoníku práce, č. [262/2006](#) Sb., který mj. v § 14 odst. 1 stanoví, že výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů účastníků pracovněprávního vztahu a nesmí být v rozporu s dobrými mravy, a samozřejmě i úpravou danou v zákoně o ochraně osobních údajů, č. [101/2000](#) Sb. Právní úpravu pak doplňují některá rozhodnutí českých soudů i Evropského soudního dvora.

Předně je třeba zdůraznit, že **provozování kamerových systémů** je v současné době, při splnění dalších předpokladů, jak z hlediska zákona o ochraně osobních údajů, tak i kontrolní činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) a příslušné soudní judikatury považováno za jednu z forem **zpracování osobních údajů**, které pak v důsledku toho podléhá dotčené právní úpravě ochrany osobních údajů.

V tomto směru je třeba odkázat na příslušná **stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů**, z nichž tím zásadním a výchozím je **Stanovisko č. 1/2006: Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů**, které mj. obsahuje následující závěry:

1. provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů, pokud je

- vedle kamerového sledování prováděn i záznam pořizovaných záběrů, nebo
- jsou v záznamovém zařízení uchovávány informace, a zároveň
- účelem pořizovaných záznamů, případně vybraných informací je jejich využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním,

2. údaje uchovávané v záznamovém zařízení (obrazové i zvukové) jsou osobními údaji za předpokladu, že na jejich základě lze přímo nebo nepřímo identifikovat konkrétní fyzickou osobu,

3. užití kamerového systému je zásadně možné i bez souhlasu subjektů údajů (dotčených fyzických osob) s využitím § 5 odst. 2 písm.e/ zákona o ochraně osobních údajů, ale jen tehdy, jsou-li přitom respektovány dále uvedené zásady.

Jak tedy i z uvedených závěrů vyplývá, je třeba rozlišovat provozování kamerového systému:

- a/ **bez pořizování záznamů** („sledování on-line“) a
 b/ **se záznamovým zařízením.**

ad a/ V prvně uvedeném případě, kdy se zaměstnavatel rozhodne provozovat **kamerový systém výhradně způsobem on-line** (tzn. jím snímané děje nebude nijak uchovávat ani jinak zpracovávat), musí pro toto své rozhodnutí předně stanovit **účel**, který tím sleduje (např. zajištění bezpečnosti a zdraví osob), **seznámit s ním** své zaměstnance a jiné osoby, které vstupují do sledovaného prostoru, jakož i být schopen zdůvodnit, že tohoto účelu nemůže účinně dosáhnout jinak (např. osobní kontrolou vedoucími zaměstnanci). Při použití tohoto kontrolního systému pak musí dbát hlavně na to, aby jím **nedošlo k zásahu do soukromí** zaměstnanců a dalších osob.

Provozování tohoto on-line kamerového systému pak nepodléhá registraci u Úřadu. V takovém případě **lze doporučit následující postup:**

- zavedení kamerového systému projednat s odborovou organizací, včetně důvodů,
- poté vydat vnitřní předpis, obsahující: účel zavedení systému, umístění kamer, dobu, po kterou bude fungovat, okruh osob, které záběry z kamery budou sledovat a za jakým účelem, sdělení, že záznamy nebudou uchovávány,
- všechny zaměstnance s vnitřním předpisem seznámit (proti podpisu).
- na místech sledovaných kamerou viditelně umístit informační cedule.

ad b/ V případě, že **provozování kamerového systému je spojeno se záznamovým zařízením**, pokud jsou splněny shora uvedené body 1 a 2, vznikají správci osobních údajů tyto povinnosti:

- a/ kamerové sledování nesmí nadměrně zasahovat do **soukromí**,
 b/ jednoznačně **specifikovat účel** zpracovávání osobních údajů (tj. důležité zájmy, jako je např. ochrana majetku a bezpečnosti osob),
 c/ stanovit **lhůtu pro uchování záznamů**,
 d/ řádně zajistit mechanickou i jinou **ochranu snímacích zařízení**,
 e/ vhodným způsobem **informovat subjekt údajů** (např. nápisem či jiným upozorněním),
 f/ **registrovat** se u Úřadu, jakožto zpracovatel osobních údajů formou provozování kamerového systému (s výjimkou případů, že jde o uplatnění zvláštního práva či povinnosti vyplývajících ze zvláštního zákona – např. zákon o policii, zákon o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti).

Z uvedených povinností správce vyplývá zejména potřeba vypracování zvláštního **vnitřního předpisu o provozování kamerových systémů**, který by upravoval shora uvedené požadavky.

Registrace zpracování osobních údajů se děje na základě Oznámení o zpracování osobních údajů na

zvláštním formuláři podaném u Úřadu. Vyhovuje-li oznámení všem formálním i věcným požadavkům zákona, provede Úřad registraci správce osobních údajů do veřejně přístupného Registru.

V této souvislosti je důležité zmínit otázku **přiměřenosti doby uchovávání záznamů (údajů)** z kamerových systémů ze strany **soukromých subjektů - zpracovatelů osobních údajů**. Zákon o ochraně osobních údajů v tomto směru neobsahuje žádnou výslovnou úpravu. Je proto třeba se opřít o výklady Úřadu zakotvené v jeho stanoviscích; ta mají nyní oporu i v rozhodování Městského soudu v Praze v rámci správního soudnictví. Přitom nelze přehlédnout, že v tomto bodu se vyvíjel i přístup Úřadu. Zatímco zpočátku Úřad rigidně nevymezoval **maximální dobu uchování záznamů (údajů)** z kamerových systémů, v první polovině **roku 2010** se jeho přístup významně posunul, a to zejména v návaznosti na časově starší spor, který Úřad vedl v této otázce s jedním soukromým subjektem. Šlo o případ, kdy Úřad v roce 2008 uložil pokutu za správní delikt podle § 45 odst.1 písm. c), d), f) a i) zákona o ochraně osobních údajů, jehož se měl účastník řízení dopustit tím, že údaje získané z kamerového systému uchovával po dobu 14 dnů, což bylo shledáno jako zjevně v nepoměru k účelu zpracování osobních údajů. I když daný případ je do jisté míry specifický (deliktní jednání spočívalo navíc i v nedostatečném informování subjektů osobních údajů o provozování kamerového systému), je zde podstatné, že následná žaloba podaná k Městskému soudu v Praze byla dne 30.11.2009 zamítnuta jako nedůvodná a soud v odůvodnění rozsudku došel k obdobným závěrům, jako předtím Úřad.

Podle těchto závěrů, které byly později zopakovány v jiné právní věci i dalším rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11.05.2010, je třeba při uchovávání údajů z kamerových systémů důsledně vycházet ze zásady přiměřenosti ve vztahu k účelu zpracovávání osobních údajů (ochrana majetku a bezpečnosti osob), když zájmu na ochranu soukromí je třeba přiznat vyšší váhu než zájmu na ochraně majetku. Za tohoto stavu je nyní dle názoru Úřadu třeba považovat za **přiměřenou dobu uchování údajů z kamerových systémů**, provozovaných soukromými subjekty, **„dobu několika málo dnů“; jako postačující se zásadně jeví doba 3 dnů**. To samozřejmě neplatí v případech, kdy záznam z kamerového systému slouží jako důkazní materiál pro účely trestního, popř. přestupkového řízení.

Lze tedy **shrnout, že společnost, která hodlá zavést a užívat kamerový systém s uschováváním záznamů** ve svých prostorách se jakožto správce osobních údajů musí **registrovat u Úřadu** dle zákona o ochraně osobních údajů a splnit ještě **další základní povinnosti**, a to zejména:

1. Splnit informační povinnost, tj. povinnost informovat dotčené subjekty o rozsahu, účelu sledování, kdo a jakým způsobem bude kamerové záznamy zpracovávat. Povinnost lze splnit:

- vydáním vnitřního předpisu, půjde-li o zaměstnance společnosti (tj. osoby, které do sledovaného prostoru vstupují pravidelně) a prokazatelně je s ním seznámit (nejlépe proti podpisu). Vnitřní předpis by měl obsahovat informace o účelu zavedení kamerového systému, o jeho umístění, době, po kterou bude fungovat, o okruhu osob, které záběry z kamery budou sledovat a za jakým účelem, o tom, zda záznamy budou uchovávány, příp. že budou uchovávány, jak dlouho
- písemnou informací, jde-li o třetí osoby, umístěnou na viditelném místě (např. u vstupu do sledovaného prostoru), obsahující zejména: upozornění na existenci kamerového systému, kde lze obdržet informace o zpracování záznamu, informaci, kdo je provozovatelem systému.

2. Uchovávat kamerový záznam jen po dobu nezbytně nutnou k tomu, aby mohl být případný incident prošetřen a aby bylo možné zajistit další nezbytné informace pro příp. šetření příslušných orgánů. Při běžném provozu by doba uchovávání informace neměla přesáhnout délku 3 dnů.

3. **Zajistit ochranu kamerových systémů** včetně záznamů před ztrátou, změnou, zničením, vniknutím neoprávněných osob nebo jiným neoprávněným vniknutím (např. zabezpečit přístupovými hesly).

4. **Zachovávat soukromí.** Kamerový systém lze instalovat pouze tam, kde je jeho existence opodstatněna. Zásadně ne tam, kde jsou konány ryze soukromé úkony (sociální zařízení, šatny), ledaže je v takových prostorách vymezen prostor pro převlékání, který není kamerou sledován.

Závěrem je vhodné ještě připomenout, že za porušení povinností při zpracování osobních údajů je Úřad oprávněn uložit pokutu, která může vůči právnické osobě dosáhnout až výše 5 milionů korun.

JUDr. Eva Blechová

Advokátka / Associate Partner

[Rödl & Partner, v.o.s.](#)

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Česká Republika

Tel.: +420 236 163 111

Fax: +420 236 163 799

e-mail: prag@roedl.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Určení rozhodného období pro zjištění průměrného výdělku ke stanovení odstupného při rozvázání pracovního poměru dle ust. § 52 písm. d\) zákoníku práce](#)
- [Rozhodnutí lékaře o dočasné pracovní neschopnosti zaměstnance a její účinky na suspenzi pracovního závazku](#)
- [Náhrada mzdy při neplatném rozvázání pracovního poměru, jestliže zaměstnanec není zdravotně způsobilý konat práci](#)
- [Převod nevyčerpané dovolené podle novely zákoníku práce](#)
- [Pracovní povinnosti v době pracovní neschopnosti](#)
- [Simulace právního jednání v pracovněprávních vztazích](#)
- [Podstatné zhoršení pracovních podmínek v důsledku přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů](#)

- [K problematice zjišťování nemoci z povolání](#)
- [Vedoucí zaměstnanci příspěvkových organizací a problémy spojené a jejich odvoláním](#)
- [Dohoda o konkurenční doložce přece jenom není pro zaměstnance nezávazným cárem papíru, potvrdil Ústavní soud](#)
- [Povinnost zaměstnance nastoupit do práce k výzvě zaměstnavatele i za trvání sporu o neplatnost výpovědi pro nadbytečnost](#)